

Συμπάθειαν ἰλαρὰν ἐμποιοῦσι τὰ ἐρωτικά παράπονα τοῦ σεβαστοῦ γέροντος *Αἰῶνος* πρὸς τὴν πολύτροπον Γαλλικὴν Δημοκρατίαν, ὅτι τάχα ταῖς *σερενάδαις* τῆς ἡ ἀπιστος τῶρα τὰς κάμνει ἔξω ἀπὸ τὰ *σεράγλα* καὶ τὰ *τζαμιά* τοῦ Βοσπόρου καὶ ὄχι πλέον εἰς τὴν Πνύκα καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἰς τὸ γλυκὺ φῶς τῆς σελήνης, κτλ. Καλὸν ἦτο νὰ ἐπροφύλαττον τὸν ἀφελῆ ἀνατολίτην οἱ περὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τοιοῦτων ὑπερηλίκων ἐντυπώσεων.

Τὸ ἐκτυλισσόμενον ἑλληνικὸν δράμα ὁμοιάζει τὰ κινεζικὰ ὑπὸ πολλὰς μὲν ἐπόψεις καὶ ὑπὸ τὴν τῆς ἐκτάσεως, ἧτις ἀποτελεῖ ὄρον οὐσιώδη τῶν θεατρικῶν παρκοστάσεων. Ἐὰν τῷ ὄντι κρίνομεν ἐκ τοῦ μακροῦ προλόγου, διαρκοῦντος ἤδη ἀπὸ τοῦ 1877, ὁ μετὰ τῆς Τουρκικῆς πόλεμος θὰ διαρκέσῃ ὅσον ὁ Τρωϊκός, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτη ἀκόμη θὰ διαρκῆ ἢ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις. Ἀληθῶς εἰς τὸν Τόπον δὲν θὰ μείνῃ παρὰ πετσί καὶ κόκκαλον, κατὰ τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ μικρὸν τὸ κακὸν ἀπέναντι τῆς ἀφθονίας τῶν λαμπρῶν καλλιλογικῶν ἔργων, εἰς ἃ τὰ γεγονότα ταῦτα δίδουσι χῶρον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου.

Ἐμπορουμένη ἑλληνοπρεπῶς ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσία ὑπὸ τῆς ιδέας, ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι εἶναι ὁ ἀήρ τοῦ λαοῦ καὶ ἡ δημοσίαι ἐκπαίδευσις ὁ ἐπιούσιος ἄρτος αὐτοῦ, μετέτρεψεν εἰς νοσοκομεῖα τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Βαρβάκειον Λύκειον, ὅπως πρέξῃ εἰς τοὺς ἀρρώστους στρατιώτας τὰ ἐφόδια ταῦτα τῆς υγείας. Πλὴν ἐὰν ἡ εὐλογημένη αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ ἐσκέπτετο ἦττον ἑλληνοπρεπῶς καὶ μᾶλλον ἐπιστημονικῶς, ἐγκαίρως θὰ ἐπρονόει περὶ κατασκευῆς νοσηλευτικῶν παραπήγμάτων, ἅτινα ἀπανιαχοῦ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς τὰ ἀρίστα τῶν νοσοκομείων. Διὰ τὴν ἀμέλειαν δὲ ταύτην δὲν δύναται ἡ ὑπηρεσία νὰ προφασισθῇ οὔτε ἔλλειψιν χρόνου, οὔτε ἔλλειψιν μέσων, διότι ἀμφοτέρω εἶχεν ἀφθονα εἰς τὴν διάθεσίν τῆς.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι καθ' ἑκάστην ἐφεισπερίδας φαντασμαγορικὰς τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, ὅλον τὴν ἐν τῷ

Ἰλίον Μελάθρω, τὴν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ *Ἐμποροκλέους* κτλ. Αἱ διασκεδάσεις αὗται τῶν μεταμφιεσμένων παρακθῆσονται καὶ κατὰ τὴν τεσσαρκοστήν, τοῦ καρναβαλίου καταστάντος ἤδη διαρκοῦς παρὰ τῆ *sui generis* κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐφ' ὅσον ἐννοήσαμεν ὁ Κ. *Σχλιεμάνος* ἀνήγγειλεν εἰς κλασικὴν γλῶσσαν, ὅτι ἐκπροσωπῶν ἤδη ἐν τῷ Μελάθρω τοὺς βασιλικοὺς οἴκους τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἀχαιῶν, δὲν ἠδύνατο ἀποδεχθῆναι τὸν τίτλον τοῦ Κόμητος, δὲν ἄλλως ὁ γέρο Γουλιέλμος μετριοφρονῶν δὲν ἐτόλμησε νὰ τῷ προσφέρῃ.

Ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος· μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ὑπῆρχον δισπαγμοὶ τινες, ἀλλ' ἀφ' ἧς γνωστὸν ἐγένετο, ὅτι μετὰ τὴν Ὁρεῶν καὶ *Κασταριωτίσεως* κατασκευάζεται ἐπαρχιακὴ ὁδὸς διὰ *δημοσίων χρημάτων*, οὐδεὶς πλέον ὁ ἀμφιβέλλων.

Ἐδόθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ *Ἀσμοδαίου* καὶ τρίτη τοῦ κ. Καρπαφλοῦ ἐπιστολὴ κηρύττουσα τὴν πρώτην γηνησίαν. Πρακαλοῦμεν τὸν κ. Καρπάφλον ὅπως ἐπὶ τέλους ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ πιστοποιήσῃ τίς τῶν δύο εἶναι ἡ γηνησία, ὅπως ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα κατὰ τοῦ ἐγχειρίσαντος ἡμῖν τὴν πλαστήν.

Ἄγγλος στατιστικὸς ἐν τινι ἐσχάτως ἐκδοθέντι συγγράμματι τοῦ ἐκθέτει τὰ πορίσματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ γάμου ὡς πρὸς τὴν μακροβιότητα.

Ἐκ τῶν πολυτίμων ἐρευνῶν του προκύπτει, ὅτι ἐν τῇ κυριωτέρῃ τοῦ βίου περιόδῳ ἀποθνήσκουσι πλείονες ἄγαμοι ἢ ἔγγαμοι, ἐξ ἄλλου ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ θνήσκουσι ὀλιγώτεροι γυναικῆς ἄγαμοι ἢ ἔγγαμοι.

Ἐξ οὗ προκύπτει ἀναμφιλέκτως, ὅτι διὰ τὴν μακροβιότητα ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας νὰ νυμφεύωνται, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας νὰ μένωσιν ἄγαμοι.

Συμβιβασθῆτε λοιπόν.

Οὐχ ἦττον ὁμως θὰ ὁμολογήσητε, ὅτι ἡ στικτικὴ εἶναι ὄντως περίεργος ἐπιστήμη.

